

ONTMOETING EN GESPREK MET ANNA BIJNS

— Ik ga een bloemlezing uitgeven van uw verzen, zei ik.

— Ze zijn uitgegeven, antwoordde ze. Schrijf er zelf als ge het kunt en als ge het goed doet. Wie vraagt er u nu om dien ouden rommel.

— Neen, zei ik, Anna, word nu niet persoonlijk. Om verzen uit te geven ben ik veel te kwetsbaar en niet moedig genoeg. Men meent nog altijd in dit land dat men elk vers moet toepassen lijfelijk en onmiddellijk op den persoon van den dichter. Wij leven tusschen voyeurs: wanneer Karel van de Woestijne schrijft: *Ik lig te bedde lijk gij ligt te bedde*. . . . dan vraagt de goeie gemeente zich af: waar mag dat geweest zijn, en wie? enz. . . . Neen, ik maak een zeer korte bloemlezing uit uw verzen. Kort, omdat de maag van mijn tijdgenooten klein is, hun vertrouwdheid met onze geschiedenis zwak en hun geduld nog zwakker. Ik wil hen dwingen te lezen wat gij hebt geschreven. Daarom moet ik mij eenigszins clownesk aanstellen, ik moet het hun beleefd vragen, ik moet pootjes geven.

— Wel, zei Anna, het doet me genoegen te weten dat ze tegen Luther gekant zijn zooals ik. . . .

— Ik moet u ontgoochelen, onderbrak ik. . . . Ze zijn eigenlijk voor noch tegen Luther. Ze weten daar weinig van af en het laat hen vrij koud, maar als ik hun kan bewijzen dat Anna Bijns een vrouw was, vrouwelijk, warmbloedig, genereus, vol dardelheid en ironie, grimmig soms en vaardig in het schelden lijk alleen de vrouwen dat zijn kunnen, wanneer ik hun kan berichten dat Anna Bijns een levend, kloppend hart in zich droeg, dan heb ik goede kansen om aangehoord te worden.

— Goed heil, zei Anna zacht. Laat aan een oude vrijster toe u als dank iets te wenschen: een dergelijke vrouw als bestendig gezelschap.

— Anna, zei ik, ik ben naar wensch bediend, en vraag geen loon.

— Dan zal ik u voor mijn vertrek een heel knap stukje van mij reciteeren, iets uit mijn laatste gedichten, zei ze, en begon:

Medecijne sondaers, ghenadighe fonteyne,
Greyne edel, balseme versoetende pijn,
Fijne Hester, Judith cuysche reyne,
Mageleyne rieckende, roosemarijne,
Cleyne deerne Godts, dontfermen is dijne.
Getrouwe vriendinne, ons troost vroech en laet.
Ghemeyne zijdiy elcken, dierbaer robijne,
Vrouwe, Engelsche Princersse, ons advocate.